

Arrest

nr. 129 688 van 18 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 17 september 2014 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 september 2014 houdende een Terugdrijving, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2014 om 14.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROUCKE die loco advocaat K. MELIS verschijnt voor de verzoekende partij evenals van de voogd W. DHAENENS, en van advocaat S. BOUHMAADI die, loco advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam met vlucht SN358 vanuit Kinshasa op 9 september 2014 aan op de luchthaven te Zaventem. Zij was in het bezit van een Congolees paspoort en een visum afgeleverd door de

Italiaanse autoriteiten. Door de met grenscontrole belaste autoriteiten werd evenwel vastgesteld dat het door verzoekster gebruikte reisdocument en visum van valsheid wordt beticht wegens frauduleus verkregen op basis van valse verklaringen.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 9 september 2014 een beslissing tot terughrijving. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag werd ter kennis gebracht, is gemotiveerd als volgt:

*“Op 09/09/2014 om 07:06 uur, aan de grensdoorlaatpost ZAVENTEM
werd door ondergetekende, [B.C.] Hoofdingspecteur
de heer / mevrouw :
naam [B.] voornaam [N.R..]
geboren op 07.01.2001 te Kinshasa geslacht (m/v) meisje
die de volgende nationaliteit heeft Dem Rep Congo wonende te
houder van het document PP nummer
afgegeven te op*

afkomstig uit Kinshasa met SN358 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

*X A. Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid, 1°/2°).
Het door betrokkene gebruikte reisdocument wordt van valsheid beticht en wordt gerechtelijk in beslag genomen. Betrokkene beschikt dus niet meer over enig geldig reisdocument.*

Dossierr. [...]

X B. In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°).

Document: Paspoort Dem Rep Congo met nummer [...], Vervalsing; frauduleus verkregen op basis van valse verklaring

X C. Niet in het bezit van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°).

Het door betrokkene gebruikte visum/verblijfsdocument wordt van valsheid beticht en wordt gerechtelijk in beslag genomen.

Betrokkene beschikt dus niet meer over enig geldig visum/verblijfsdocument.

Dossiernummer : [...]

X D. In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst visum of een valse/nagemaakte/vervalste verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°).

Document: VISUM ITALIE [...], Vervalsing; frauduleus verkregen op basis van valse verklaring [...].”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de vreemdelingenwet kan de vreemdeling die met toepassing van artikel 74/5 vastgehouden wordt in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats waar hij wordt vastgehouden. In zoverre de vordering ook gericht is tegen de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, moet worden vastgesteld dat de Raad ter zake geen rechtsmacht heeft en de vordering onontvankelijk is. Verder in dit arrest zal derhalve worden gesproken over ‘de’ bestreden beslissing, zijnde deze tot terughrijving.

Is niet in het bezit van een

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De Raad wijst erop dat artikel 43, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

In casu zet verzoekster uiteen dat zij van haar vrijheid is beroofd en dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is voorzien op 20 september 2014.

Het staat dus vast dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en derhalve niet effectief zal zijn.

Het hoogdringend karakter van de vordering is aangetoond.

3.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.3. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 3 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel alsook machtsmisbruik.

De verzoekende partij betoogt dat de verwerende partij over geen enkel element beschikt om het paspoort als vals te beschouwen. De politie heeft immers op basis van het fysieke voorkomen van verzoekster en dus op subjectieve basis geoordeeld dat verzoekster niet 17 jaar oud is zoals haar paspoort vermeldt, maar slechts 13 jaar. Het is bijgevolg onredelijk van de verwerende partij om zich uitsluitend op de subjectieve appreciatie van een agent te baseren om de toegang tot het grondgebied te weigeren aan een persoon die in het bezit is van de vereiste geldige reisdocumenten zonder dat er objectieve aanwijzingen waren met betrekking tot mogelijke vervalsingen. Verzoekster benadrukt dat het slechts onder druk was dat zij de geboortedatum, zoals deze beslist werd door de politie, heeft aanvaard zodat het niet om haar eigen verklaringen gaat. Verzoekster is van oordeel dat er een leeftijdsonderzoek moet komen hetgeen volgens haar vaak gebeurt wanneer er twijfels bestaan omtrent de minderjarigheid. Verzoekster stelt dat er een vermoeden van authenticiteit bestaat voor wat betreft de documenten die door een vreemdeling worden voorgelegd aan de grens. Aangezien de verwerende partij over geen enkel bewijs beschikt dat het document vals is heeft zij haar macht overschreden.

3.4. Met betrekking tot de aangevoerde schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, kan worden vastgesteld dat de motieven in rechte en in feite waarop de beslissing tot teruggrijping is gesteund eenvoudig in deze beslissing kunnen worden gelezen.

Verweerder heeft duidelijk aangegeven, in toepassing van artikel 3, eerste lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet, aan verzoekster de toegang tot het grondgebied te weigeren omdat zij niet in het bezit was van de vereiste documenten.

Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke

gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, en dat zij bijgevolg in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Uit de motieven van de beslissing tot terugnijving blijkt dat zij is ingegeven door de vaststelling dat het paspoort en het visum dat de verzoekende partij voorlegt, vervalst zijn aangezien de stukken frauduleus bekomen werden op grond van valse verklaringen ten gevolge waarvan is overgegaan tot gerechtelijke inbeslagname.

De verzoekende partij betwist de vaststellingen met betrekking tot de vervalsingen en stelt dat zij slechts onder druk het geboortjaar 2001, zoals dit beslist werd door de politie, heeft aanvaard zodat het niet om haar eigen verklaringen gaat.

Uit het verslag van de Federale Politie van 12 september 2014 blijkt dat zij hebben vastgesteld dat: *“Volgens het paspoort zou het meisje 17 jaar oud zijn, doch zij lijkt jonger. Na een gesprek door de sectie fenomenen van onze eenheid met het meisje verklaart zij zelf 13 jaar oud te zijn. Het meisje beweert dat enkel het geboortjaar niet correct is in het paspoort.”*

Hieruit blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster uit vrije wil heeft aangegeven dat zij slechts dertien jaar oud is en dat enkel het geboortjaar in haar paspoort niet correct is. Uit dit verslag kan geenszins worden opgemaakt dat verzoekster onder druk zou hebben toegegeven dat zij slechts dertien in plaats van zeventien jaar oud is. De verwerende partij kan dienaangaande ook worden bijgetreden waar zij stelt in haar verweernota dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster werd begeleid door twee personen waardoor zij niet aannemelijk maakt dat de politie haar zou gedwongen hebben te verklaren dat zij 13 jaar oud zou zijn. Dat verzoekster onder druk een ander geboortjaar zou hebben aangenomen is een blote bewering die verzoekster niet aannemelijk kan maken.

Voor wat betreft de betwisting omtrent verzoeksters leeftijd kan overigens ook nog worden verwezen naar de verklaringen van haar voogd die van oordeel was dat: *“(…) Nochtans is het mij nu ook duidelijk dat zij eerder 13j. oud is.”* (e-mail van 10 september 2014 gericht aan Bur_F01, toegevoegd aan het administratief dossier). Verzoekster heeft overigens geen elementen bijgebracht die het tegendeel aantonen.

De door de verzoekende partij bij het verzoekschrift gevoegde stukken doen geen afbreuk aan het hiervoor gestelde. De rechtspraak waarnaar de verzoekende partij verwijst, doet dat evenmin, alleen al omwille van het feit dat hierin uitspraak wordt gedaan over situaties die in niets te vergelijken zijn met de huidige.

Het middel is niet ernstig.

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat geen ernstig middel, in de zin van artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, werd aangevoerd.

De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat reeds om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

Er moet in deze zaak daarenboven ook worden gesteld dat verzoekster eveneens in gebreke blijft aan te tonen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aanleiding kan geven tot een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Verzoekster beperkt zich immers tot het stellen dat het project naar aanleiding van waarvan zij in Europa plastische chirurgie kan ondergaan door de terugnijving niet langer kan doorgaan. Het project zou zijn opgestart in 2010 en zou veel tijd in beslag genomen hebben en veel geld gekost hebben. Dit alles zou zo benadrukt verzoekster in het geval van een terugnijving allemaal ongedaan gemaakt worden. *In casu* kan worden vastgesteld dat het nadeel door verzoekster aangevoerd louter financieel is. Zij toont bijgevolg niet aan dat de tenuitvoerlegging van de beslissing aanleiding geeft tot enige schade die moeilijk te herstellen is.

Er is derhalve aan geen van beide in artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden voldaan, zodat de vordering niet kan worden ingewilligd.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizendveertien door:

mevr. A.VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. VERMEERSCH,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. VERMEERSCH

A. VAN ISACKER